

KLEDDERNAT MAAR HARTVERWARMEND

Eind maart stapten meer dan 17.000 mensen in de Grote Parade van Hart boven Hard. Verenigd onder 10 hartenwensen waaide een ongezien brede en kleurrijke wind van constructief verzet door de Brusselse straten. De inzet? Een warme, sociale en ecologische samenleving die toont dat het anders kan.

➔ Blz. 2

Edito

MEYREM ALMACI
Partijvoorzitster

TREK UW PLAN

Er beweegt wat in onze samenleving. Op een uitgeregende zondag eind maart kleurde de Hart-boven-Hardparade de Brusselse straten. Meer dan 17.000 mensen en organisaties verzamelden rond tien hartenwensen maar met één krachtige boodschap: er is een positief alternatief voor het regeringsbeleid.

Wij hebben daar goed geluisterd naar de vele organisaties en burgers. Eerlijke belastingen, klimaatbeleid hoger op de politieke agenda, werk maken van werkbaar werk, en met de diversiteit aan de slag gaan in plaats van te problematiseren. Ja, het kan wel degelijk anders. Er is een politiek alternatief voor het beleid van de huidige regeringen van N-VA, CD&V en Open VLD.

De positieve parade staat in schril contrast met het harde besparingsbeleid van de regeringen. Het is heel duidelijk dat de regeringen de besparingen onrechtvaardig afschuiven op gezinnen, werknemers, alleenstaanden, jongeren en mensen die het moeilijk hebben. 'Trek uw plan' is ondertussen de baseline van de regering. De regering steunt de grote vissen en zegt tegen de kleintjes met een moeilijk leven dat ze maar beter hun best moeten doen.

De politiek moet met de alternatieven van Hart boven Hard aan de slag. Voor ons is dit een belangrijk signaal van heel veel burgers die geloven dat de oplossingen voor het grijpen liggen, tenminste voor zij die ze willen zien. Ze vragen niets meer dan zekerheid op een kwaliteitsvol leven, en vooral, perspectief op beter. In Groen vinden ze een bondgenoot.

INHOUD

SYRIZA'S GRIEKENLAND
Meerstemmig koor versus de 1 procent

3

DEELECONOMIE
Cyberfilosoof Michel Bauwens over peer-to-peer initiatieven

5

ECOPOLIS
For A Just Society

7

HART BOVEN HARD: KLEDDERNAT MAAR HARTVERWARMEND

Tekst ► Tess Vonck / Foto's ► Sien Verstraeten

Hannelore – jonge moeder en vroedvrouw

‘Wat betekent zuurstof voor de economie als de mensen die de economie doen draaien in ademnood verkeren?’

‘Als vroedvrouw zie ik elke dag dat niet alle kinderen die ik ter wereld help evenveel kansen zullen krijgen als mijn eigen kinderen. Wat betekent zuurstof voor de economie als de mensen die de economie doen draaien in ademnood verkeren?’, legt Hannelore uit. Ze is één van de vele jonge moeders die met plezier met het hele gezin een overvolle trein uit Brussel én het hondenweer trotseert om voor meer zachte waarden in de samenleving te pleiten. Haar man Adriaan maakt zich op zijn beurt zorgen om de zoveelste afroaming van de cultuursector. Niet omdat hij zelf met theater zijn brood verdient, maar vooral omdat die speelse warmte zo belangrijk is voor een menselijke samenleving.

Henri – vrijwilliger voor kansarmen

‘De warmte en verbondenheid die ik vandaag heb gezien, kan geen enkele donderwolk verpesten.’

Zestiger Henri gelooft niet in stilstand en een besparingsbeleid dat de zwaarste lasten op de zwakste schouders legt. Mobiliteit is zijn levenslijn. ‘Als buschauffeur verdiende ik er jaren mijn brood mee. Vandaag zit ik door een trombose in een rolstoel en dreigen ondoordachte besparingen de enige belbus die me met de buitenwereld verbindt te schrappen.’ Als vrijwilliger in een ontmoetingshuis voor kansarmen in Genk ziet hij met de recente golf ontslagen in de regio elke dag meer mensen uit de middenklasse in de armoede belanden. ‘Ze kloppen bij ons aan omdat ze het, net als ikzelf, alleen niet meer zien zitten. De warmte en verbondenheid die ik vandaag op de parade heb gevoeld, kan geen donderwolk verpesten.’

© Wouter Hants / L'Espresso 21.04.12, 21.04.12/1000000000

Michèle (60) - werkloos

‘Vroeger trokken we de straat op achter onze partij, vereniging of ideologie. Het verzet vandaag is luchtiger, maar veel creatiever en inclusiever.’

Pleiten voor eerlijke belastingen en geen woorden maar daden in de strijd tegen armoede, was al voldoende voor Michèle om helemaal van Luik naar Brussel af te zakken. ‘Hoe kan het dat anno 2015 uitgerekend België nog altijd mensen met moeite een betaalbaar dak boven hun hoofd vinden terwijl ze zich kreupel werken?’ Geen enkele historische betoging of staking in België is aan haar voorbij gegaan. Een breed burgerinitiatief zoals vandaag stelt haar gerust om de fakkel door te geven. ‘Gelukkig maar. Ik bewonder de creativiteit, humor en de tsunami aan positief verzet van vandaag dat een nieuwe wind blaast in burgerlijke ongehoorzaamheid.’

Sidi (33) – Videomaker

‘Een maatschappij kan zich pas beschaafd noemen als ze mensen respecteert op basis van hun kwaliteiten in plaats van uiterlijke verschillen’

Sidi woont en werkt al enkele jaren in Gent als geluidsman en videomaker bij Victoria Deluxe. Al jaren doet de Mauretaniër zijn best om zich aan te passen aan zijn nieuwe realiteit, maar begrijpt niet dat deze maatschappij niet wil inzien dat diversiteit een realiteit is waar je niet langer om heen kan. ‘Racisme is niet relatief. Een maatschappij kan zich pas beschaafd noemen als ze mensen respecteert op basis van hun kwaliteiten, niet op uiterlijk, huidskleur, etniciteit, gender, en culturele of religieuze verschillen.’

Elena (14) en Lina (29) – jonge creativo's

‘Een leven zonder cultuur is als spaghetti zonder saus’

‘Jawel, er is een alternatief,’ zingt een groep jongeren achter H30, een artistieke werkplek voor en door jongeren uit Mechelen. Elena draagt met coördinatrice Lina een constructie vol kleurrijke, eenzame sokken voor zich uit. ‘Deze regering sabelt de droomfabrieken van jongeren neer,’ legt Lina uit. ‘Ik doe mee vandaag omdat ik de regering wil laten zien dat we bestaan.’ H30 is één van de vele organisaties die niet zeker is, hoe lang ze nog kunnen bestaan door de bezuinigingen op cultuur. Lina: ‘Het is zoals onze stadsartiest Gijs van Hee het zo mooi verwoordt: ‘Een leven zonder cultuur is als een spaghetti zonder saus’. Het is belangrijk dat we jongeren laten zien dat ook zij saus kunnen maken.’

Merlin (22) en Amelia (20) – universiteitsstudenten

‘We moeten maar als verrekijkers optreden om te voorkomen dat onze toekomst marktwaar wordt.’

Regering na regering bespaart op de jeugd. De studentenkring van Louvain-La-Neuve pikt dat niet langer. Met een twintigtal dansen ze door de pletsende regen rond een tot ‘boekenambulance’ gedoopte winkelkar. ‘Deze regering geeft jongeren tegenstrijdige signalen’, zegt economiestudent Merlin. ‘Ze verwijten ons apathie en luiheid, maar verhogen het inschrijvingsgeld, maken het leraren steeds moeilijker hun werk te doen en herleiden boeken lenen tot een luxehobby.’ ‘Doemdenken is geen oplossing. Ik sta hier vandaag om andere jongeren op te roepen als verrekijkers op te treden om te voorkomen dat onze toekomst marktwaar wordt’, valt collega Amelia in.

Enkel solidariteit en verantwoordelijkheid kunnen Griekenland redden

Griekenland staat sinds de overwinning van Syriza voor een politieke omwenteling, die we moeten toejuichen. Na decennia van militaire dictatuur en vervolgens schandig wanbeleid door christen- en sociaaldemocraten is er nu een alternatief voor de Grieken. Wat Syriza voorstaat is niet extreem en bedreigend voor de Euro en Europa, zoals vele Europese mainstreampolitici en media ons voorhouden. Syriza wil een leefbare balans tussen schuldenaflossing en het weer opbouwen van de Griekse samenleving.

Tekst ► Bart Staes / Foto ► Europees Parlement

Iedereen haalde opgelucht adem toen er eind februari een compromis kwam tussen de ministers van Financiën van de eurolanden en de Griekse regering over een verlenging van de leningen aan het land. Hierdoor is het ergste scenario, het opbreken van de eurozone, voorkomen. De eurogroep zal echter moeten erkennen dat Griekenland niet uit de brand is, zolang schulden onhoudbaar hoog zijn en er geen herstelplan voor de Griekse economie ligt.

Bij solidariteit hoort ook de verantwoordelijkheid om de economie en staat te hervormen, door bijvoorbeeld het correct innen van belastingen en het aanpakken van fraude en corruptie. Maar dit zal enkel lukken als de eurogroep Griekenland de ruimte biedt om af te stappen van een destructief bezuinigingsbeleid.

Door de brute bezuinigingen verdampte tussen 2010 en nu 20 procent van het Griekse nationale inkomen. De werkloosheid steeg van 9 procent tot 28 procent en de staatsschuld steeg van 127 naar 175 procent procent van het bbp. Een vicieuze cirkel waarbij de basale publieke diensten als onderwijs en gezondheidszorg niet meer gegarandeerd werden. Het sociale drama is simpelweg onaanvaardbaar, hetgeen kille hardliners als minister van Financiën Johan van Overtveldt maar niet willen zien.

Het is goed nieuws dat de rechtse recepten van de Trojka (IMF, Europese Commissie en Europese Centrale Bank) en de vorige Griekse regering aangepast worden. Griekenland stopt terecht met het verzwakken van

Europese leiders zouden er alles aan moeten doen om de uitgestoken hand van de nieuwe Griekse regering aan te nemen, in plaats van arrogant weg te wuiven.

Bart Staes

Europees parlementslid

cao's en het verlagen van minimumlonen. Het is te hopen dat in de verdere uitwerking van het akkoord men de ruimte geeft aan de wil van Griekse kiezers om hun economie op een sociale manier te hervormen.

Europese leiders zouden er alles aan moeten doen om de uitgestoken hand van de nieuwe Griekse regering aan te nemen, in plaats van ze arrogant weg te wuiven. Ten eerste dragen we in de Europese Unie collectieve verantwoordelijkheid voor het Griekse drama. Ten tweede zal de uitkomst van dit Griekse avontuur, in vele opzichten ook allesbepalend zijn voor de toekomst van de EU. Een Europa waarbij partners elkaar wantrouwen en louter als schuldenaars en schuldeisers beschouwen heeft geen toekomst.

Om Griekenland perspectief op herstel te bieden, zijn dringend investeringen nodig. Het Europese investeringsplan van Commissievoorzitter Jean-Claude Juncker is een begin, maar dat is lang niet ambitieus genoeg. Met het alternatief van de Europese Groenen zou Griekenland de komende drie jaar dertig miljard euro kunnen investeren in een duurzaam 'Marshall plan'.

SYRIZA'S GRIEKENLAND, MEERSTEMMIG KOOR VERSUS DE 1 PROCENT

Zeventig procent van de Grieken, de helft niet-Syriza stemmers, sluit zich aan bij de aanpak van de nieuwe regering. De somberaars in Europa die voor een momentum waarschuwen van gevaarlijk nationalisme hebben het niet begrepen, zeggen de Grieken. De meningen in Griekenland zijn verdeeld maar delen het gevoel dat er iets op til is in Europa. Ze zien een broodnodige breuk met een politieke cultuur die te lang op ramkoers leefde met de realiteit en het volk, dragen het zeldzame ogenblik om gehoord te worden op hun schouders als een papegaai. Angst heeft weinig zuurstof in het nieuwe Griekenland, 'Mazi', Grieks voor 'samen' en 'hoop' zijn het nieuwe credo in hun strijd tegen het monopolie van de één procent op hun toekomst. Aan het woord zes chroniqueurs over hun ervaringen uit het meerstemmig koor in een nieuw Griekenland.

Tekst & foto's ► Tess Vonck

Lefteris Ioannidis (37), milieuactivist en burgemeester van Kozani / stemde Syriza

‘We betalen nu de prijs voor dertig jaar leugens en slecht beleid met een humanitaire en ecologische crisis.’

**VAN ONZE
REPORTER
TER PLAATSE**

Sinds mei vorig jaar leidt Lefteris, tot voor kort nog een werkloze ondernemer, als Griekenland's eerste groene burgermeester vanuit Kozani de strijd voor een levende en duurzame economie in het land. Het gebied rond Kozani, met zijn bruinkoolontginning de elektriciteitsbron van half Griekenland, is voor Lefteris een pijnlijke spiegel voor alles was misloopt in Griekenland. ‘We betalen nu de prijs voor dertig jaar leugens en slecht beleid met een humanitaire en ecologische crisis. Mensen hebben voor ons gekozen niet voor onze ecologisch engagement, maar omdat ze de vorige partij beu waren. Syriza is net als ons een nieuw gezicht dat vanuit wanhoop de kans krijgt om in de marge van de crisis te doen wat ondenkbaar was.’

Zijn eigen ervaring maakt hem echter pessimistisch. ‘Mensen verwachten meteen verandering, maar de erfenis van slecht management heeft ons te weinig tijd en geld overgelaten.’ Waar Athene voordien stokken in de wielen stak, hoopt Lefteris in Syriza een partner te vinden. ‘Het is een grote uitdaging om zonder middelen de efficiëntie van je regering te verbeteren. Syriza is een kleine boot die tegen een sterke vloot vecht. Het is belangrijk dat ze de waarheid blijven vertellen. Dat betekent niet dat je niets kan doen. Ik heb gezien dat als je mensen toont hoe het anders kan en hen opnieuw doet geloven in hun eigen toekomst, je met weinig veel kan bereiken.’

Nikos Nanas (40), professor artificiële intelligentie en gefnuikt uitvinder-ondernemer uit Thessaloniki / stemt niet

‘Mijn weigering om na mislukking op te geven draagt meer bij tot de toekomst van Griekenland dan mijn stem.’

Al tien jaar sleutelt hij aan Noowit, een innoverende adaptieve mediatechnologie die interactief leert van online mediagebruikers. In Silicon Valley hadden ze interesse maar verder onderzoek om de website op de markt te lanceren werd gedwarsboomd door een reeks tegenslagen en een lege spaarpot. ‘Mijn weigering om na mislukking op te geven draagt meer bij tot de toekomst van Griekenland dan mijn stem. Mijn studenten beginnen dat ook in te zien. Verder studeren

voegt een lijntje toe aan je CV, maar levert geen nuttige ervaring op. Je kan beter iets concreets uitproberen.’

Hij deelt het enthousiasme over Syriza niet. ‘Ze zijn niet meer dan een auto-corrector die probeert uit te wissen wat de vorige heeft geschreven. We leken eindelijk een beetje uit onze depressie te komen, overal schoten innoverende initiatieven uit de grond. De verkiezing heeft alles bevroren. Niemand betaalt nog zijn belastingen, mensen kopen niets, ondernemen niets en wachten op duidelijkheid.’ Welk beleid je ook voorstelt, als je het BNP niet kan herstellen, blijft politiek een slechte soap welke toneelspelers je ook hebt, vindt hij. ‘Ik hoop oprecht dat Syriza blijft, liefst minstens acht jaar. Ik zei hetzelfde over de vorige regering. Aan Europa vraag ik, geef hen tijd om hun ding te doen. Aan Syriza: doe het tenminste goed, geef jezelf een langetermijnplan.’

Katia (38), uitbaatster eethuis in Volos / stemde Syriza

‘Niemand wil terug naar de tijd voor de crisis, maar we hebben het gehad met oneerlijke bezuinigingen in Europa en belastingsprivileges voor de één procent.’

Toen ze van Athene naar de kust verhuisde om haar droom waar te maken, had Katia veel ambitie en een businessplan. ‘Zes jaar later zou elke boekhouder mij aanraden de boeken te sluiten.’ Ze heeft elke maand net genoeg om de kosten voor het runnen van haar eethuisje te betalen en de schulden stapelen zich op. ‘Als Syriza echt een transparent en eerlijk belastingsysteem kan waarmaken, dan heb ik er geen probleem mee om mijn steentje bij te dragen ookal betekent dit dat ik nog lang op mijn lippen moet bijten.’

‘Het enthousiasme in Griekenland en de solidariteit vanuit heel Europa doet me denken aan de occupydemonstraties op Syntagma in 2011. Nu verenigt hoop ons opnieuw, ditmaal niet tegen maar voor de regering.’ Ze verwacht geen mirakel maar het doet haar deugd te zien dat deze regering, voorlopig toch, respect toont voor de offers die ze gemaakt heeft. ‘Niemand wil hier de tijd terugdraaien maar we hebben het gehad met oneerlijke bezuinigingen en belastingsprivileges voor de één procent. De crisis was voor ons een wake-up call. Uit noodzaak zijn we ons beginnen realiseren dat het leven niet draait om consumptie en winst. Nu moet Brussel nog volgen.’

Maria Vlachomitrou (33), advocate en moeder van twee uit Larissa / stemde Syriza

‘Waarom ik in deze onzekere tijden aan kinderen begin? De nieuwe generatie is hoop!’

Terwijl politiek Griekenland op stelten stond, vierde Maria in stilte haar eigen nieuw begin. De gezinsdroom is met pasgeboren baby Hektor compleet, maar de hyperbool van depressie naar euforie is intussen een levenswijze geworden. ‘Mensen vragen me waarom ik in deze onzekere tijden kinderen wil. De nieuwe generatie IS hoop! Dezelfde mensen bekritisieren Syriza nog voor ze effectief iets hebben kunnen doen. Het lijkt soms of mensen vastgeroest zijn in hun melancholie. We hebben zes jaar in een zinkende Titanic geleefd. Met Syriza is er tenminste één dek gespaard, het schip zinkt nog steeds maar we hebben tenminste hoop dat we even kunnen ademen tot de situatie is hersteld.’

‘Mijn kinderen zullen totaal anders dan ik opgroeien, alleen al door de economische omstandigheid waarin we leven. Niemand kan inschatten of Syriza echt verandering zal kunnen brengen aan de wortel, maar de laatste weken tonen ze wel een engagement dat ik in mijn hele leven nog nooit uit politieke hoek heb gezien. ‘Ik heb voor Syriza gestemd omdat ik wil dat mijn kinderen leren dat je alleen verandering kan brengen door je leven in eigen handen te nemen en je verantwoordelijkheden op te nemen. Met een regering die dat niet inziet, rest ons enkel angst.’

Panos Kourmoulis (50), burgerlijk ingenieur, pas twee maand terug uit Qatar, experimenteert met doe-het-zelf voor gevorderden / stemde Nea Dimokratia

‘Ik leef liever arm hier bij mijn familie dan een beetje minder arm en alleen in Verwegistan’

Toen het constructiebedrijf waar hij werkte een paar jaar geleden naar een laagloonland verhuisde, trok Panos uit noodzaak naar Qatar waar hij vier keer zoveel kon verdienen. ‘De constructieboom in het Midden-Oosten vaart wel bij de Griekse crisis. In Doha alleen zitten een drieduizend jonge Griekse ingenieurs.’ Zelf keerde hij in november terug omdat het onhoudbaar werd voor zijn vrouw om alleen voor hun twee jonge kinderen te zorgen. Nu leven ze van haar karig loon aangevuld met het pensioen van zijn schoonouders en probeert hij wat bij te verdienen met upcycling van designlampen. ‘Nea Dimokratia is er in geslaagd investeerders aan te trekken die jobs meebrachten, maar vooral voor jongeren. In het Midden-Oosten staan ze te springen voor mensen als ik, maar ik leef liever arm hier bij mijn familie dan een beetje minder arm en alleen in Verwegistan.’

Een familietrauma – zijn grootvader werd door communisten in de burgeroorlog vermoord – weerhoudt hem om sympathie op te brengen voor links. ‘Als Tsipras doet wat hij belooft, wordt hij een nationale held. Zelfs mijn driejarige zoon kan begrijpen dat je een lening niet kan afbetalen als je geen geld hebt en geen jobs, ik ben blij voor Griekenland dat hij een kans krijgt.’

CYBERFILOSOOF MICHEL BAUWENS OVER PEER-TO-PEER INITIATIEVEN

‘De deeleconomie als samenlevingsmodel van morgen’

Zijn naam prijkt op de lijst van honderd meest inspirerende mensen op het gebied van duurzaamheid. Het Post Growth Institute verkoos Michel Bauwens als enige Belg. Het is niet niks wat hij verkondigt: de zich ontwikkelende deeleconomie zal ons voorbij het kapitalisme brengen. Bauwens is niet alleen auteur van ‘De wereld redden’, maar ook oprichter van de peer-to-peer Foundation (p2p).

Interview ► Jasmijn Post / Foto ► Imagedesk.be - Eric de Mildt

Bauwens heeft twee jetlags, zegt hij zelf. Toch heeft hij geen tijd om uit te rusten: een televisieploeg is onderweg om hem te filmen. Hoewel het in Thailand heerlijk rustig is (‘Op Chiang Mai heeft niemand mijn boek gelezen’) mist hij soms de hectiek van Brussel. ‘De wereld redden’ noemt hij zelf een longseller: het blijft verkopen. Dat succes heeft hij te danken aan Jean-Luc Dehaene. In wat zijn afscheidsinterview zou blijken, vertelt Dehaene dat het boek van Bauwens voor hem een eyeopener was.

Zou u kort kunnen uitleggen wat peer-to-peer betekent?

Bauwens: ‘Mensen hebben verschillende manieren om waarde te creëren. Een van die manieren is een peer-to-peermodel, waarbij individuen waarde creëren via ‘commons’, gemeengoed. In de Middeleeuwen had je al ‘commons’, want boeren maakten gemeenschappelijke grond. Er is een belangrijk verschil met onze huidige maatschappij: we hebben nu de technologie waarmee we onszelf kunnen organiseren. We kunnen via internet op globale schaal met elkaar communiceren. De laatste vijftien jaar zien we dan ook een nieuw economisch model ontstaan. In het begin zag je dit vooral in de immateriële sfeer, denk aan software die vrij toegankelijk is voor iedereen. Nu zie je steeds meer initiatieven in de materiële wereld, zoals een opkomende designgemeenschap, waarin de leden samen nadenken over ontwerpen.’

Kunt u iets meer vertellen over dit nieuwe economische model?

Bauwens: ‘Ik doel op deelnetwerken, waartoe ieder individu kan toetreden. Deelnemers kunnen er bijdrages aan leveren

of er de vruchten van plukken. Er is geen hiërarchie. Bij Wikipedia kun je bijvoorbeeld zien welke stukken nog moeten worden geschreven. Rond een dergelijk systeem groeit op den duur een economie, want de deelnemers moeten ervan kunnen leven. Om een voorbeeld te geven: het geheel aan economie rondom vrije software en kennis van Amerika omvat een zesde van het bruto nationaal product. Rondom die software economie ontstaan nieuwe instellingen, zoals de Mozilla Foundation (zie kader). Voorheen was problemen oplossen vooral een taak van de politiek. Wat je nu steeds meer ziet, is dat mensen zelf een platform creëren om tot een oplossing te komen, want de middelen en de kennis zijn er. In de toekomst wordt dat alleen maar meer. Ik zie het zelfs als ons samenlevingsmodel van morgen.’

In veel gevallen is de politiek daar nog niet aan toe, lijkt het.

Bauwens: ‘Tot nu toe zagen we de staat vaak als producent, en de burger als consument. Ik denk dat we een stap verder moeten zetten. Wat wij (met p2p foundation, JP) voorstellen, is een partnerstaat, die een infrastructuur creëert waarin mensen autonoom kunnen handelen.’

We leven met een vals idee van overvloed enerzijds en een schaarstegedachte anderzijds.

Michel Bauwens, oprichter peer-to-peer foundation

Peer-to-peer initiatieven op een rij

Timelab

Timelab is een gedeelde werkplaats in Gent, die kennisoverdracht hoog in het vaandel heeft. Jonge creatieven komen hier niet alleen om 3D te printen, maar ook om een workshop te volgen of een werkruimte te huren.

Labgov.it

Op Labgov.it kun je meer lezen over onder andere het Bolognaproject. Lap-sus, de sturende organisatie, zet burgerkwaliteiten actief in. De politiek staat naast de burger, in plaats van daarboven. Zo werken ze samen voor het publieke goed.

Wikipedia

Wikipedia is misschien wel het bekendste voorbeeld van een peer-to-peer initiatief. De online encyclopedie werd in 2001 opgericht. Wikimedia, de stichting achter onze meest geraadpleegde bron, heeft zo’n honderdvijftig betaalde werknemers. Wikimedia leeft van donaties, en vrijwilligers schrijven de artikelen.

Mozilla

De Mozilla Foundation kennen we vooral van webbrowser Firefox. De non-profitorganisatie pleit voor een open internet waaraan iedereen kan deelnemen. Mozilla Foundation wil gebruikers van het internet dan ook omvormen tot internetmakers.

Welke rol is weggelegd voor een partij als Groen, praktisch gezien?

Bauwens: ‘De groene partijen zijn bezig met het evenwicht tussen mens en natuur. Ze hebben in mijn ogen een natuurlijke manier van omgaan met ecologische ‘commons’. Ze zien de natuur niet als een commodity waaruit we eindeloos kunnen putten. Maar Groen is niet de enige: als je een verbinding kunt maken tussen de digitale beweging, de groenen en de radicale veranderingspartijen, dan kun je volgens mij grote stappen zetten richting een maatschappij die gebaseerd is op ‘commons’.’

Hoe krijgt deze nieuwe politiek vorm in de praktijk?

Bauwens: ‘Je ziet dat via coworking een nieuwe invulling wordt gegeven aan de werkplaats. Denk bijvoorbeeld aan het Timelab (zie kader). Politici zouden de dialoog moeten aangaan met deelnemers van zulke projecten. In Bologna bestaat er al een reglement rondom ‘urban commons’, waarbij de politiek gaat kijken hoe ze de burgers het best kan helpen. Daar zie je dus hoe de staat voorziet in een infrastructuur waarbinnen de burger kan handelen.’

Gaat peer-to-peer de wereld redden, zoals de titel van uw boek doet vermoeden?

Bauwens: ‘Op een aantal fronten wel ja. De wereld staat op zijn kop; we denken dat we alles uit de natuur kunnen halen, en alles mogen vervuilen. Dat komt voort uit een vals idee van overvloed. Aan de andere kant hebben we een valse schaarstegedachte. Er is veel meer kennis dan we denken, maar dat is geprivatiseerde kennis. Bedrijven kopen kennis en vragen er patent op aan, omdat ze uit zijn op winst. Het probleem dat we creëren in de materiële wereld kunnen we daarom niet meer oplossen in de immateriële wereld. Een omkering is nodig. We moeten naar een samenleving die libre, solidaire et durable is. Van daaruit kunnen we kijken naar een nieuwe manier van produceren, waar het niet gaat om het vergaren van kapitaal, maar om het investeren in gemeengoed. Wat we nodig hebben is een ethische marktplaats, met een partnerstaat die zorgt voor het maatschappelijke evenwicht.’

© Imagocast / Fred Debrück

GENTSE RESTORESTJES: LANGER LEKKER

Veel pizza maar weinig honger? Of waren je ogen groter dan je buik op restaurant? In Gent hebben ze er iets op gevonden. Groen-schepen voor Klimaat, Milieu en Energie Tine Heyse lanceerde er samen met Test-Aankoop de Restorestjes, een systeem om de overschot van je bestelde gerecht mee naar huis te nemen. Langer genieten van de Gentse kookkunsten én minder voedselverspilling, dat is dubbel gewonnen. Op de site van Gent: Klimaatstad vind je een kaartje met alle restaurants waar de chefs je met veel plezier een 'doggybag' met wat je niet op kreeg mee naar huis geven.

fermet
VAN BOER NAAR BORD, VIA HET WEB

Vlaanderen is een boerenmarkt rijker. Geen plein waar eens per maand kramen verzamelen, wel een webstek om je virtuele mandje te vullen met lekkers vers van het veld. 'Onze melk, die komt van contente koeien.'

De mensen die voedsel produceren en zij die het opeten weer samenbrengen, dat wil Fermet doen. Het idee is niet nieuw – de traditionele boerenmarkt is nog steeds een klassieker op vele plekken. Maar de aanpak van de 'Fermetisten' is dat wel: bestellen doe je wanneer je maar wilt via hun website, op vrijdag heb je je eten in huis.

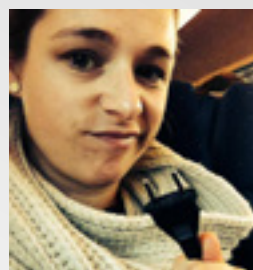
Niets dan voordelen, volgens de online markt zelf. Het is duurzamer want minder verpakkingen en vervoer, en de boeren krijgen een betere prijs voor hun waren. Met hen kun je ook kennismaken op de site. Zo is er Kevin, trots op zijn trostomaten, Kris en Inge en hun boomgaard, of nog de familie achter 't Lekker Koeike met hun zuivel én hun gelukkige koeien.

Veldverse producten kopen van uit je luie zetel kan voorlopig enkel in Antwerpen. Maar de ambitie is groot: binnenkort wil Fermet Gent, Leuven en als het even kan ook de rest van Vlaanderen veroveren.

www.fermet.be

© Wouter Van Vooren

Treinreiziger wil snel aanpassing van dienstregeling (en koffie)

© David Lefevère

Groen organiseerde vrijdag 13 februari opnieuw de jaarlijkse Valentreinsactie. Voorzitster Meyrem Almaci en NMBS-specialist Stefaan van Hecke verrasten pendelaars met een warme kop koffie en koffiekoek. In totaal vond de Valentreinsactie plaats in 50 stations over heel Vlaanderen.

Op Valentrein kon de treinreiziger ook een treinreis winnen. Degene met het beste, origineelste of meest praktische idee over wat het station of de trein je nog kan bieden, wint een treinreis naar Londen of Parijs. Uit alle inzendingen viel de keuze op de inzending van Jasmien De Doncker die haar idee voor stopcontacten op de trein op een wel heel creatieve wijze wist te brengen.

Maar de grootste bekommernis onder de treinreizigers is de stiptheid van de treinen

en vraag naar meer comfort. Meer opslagruimte, gratis wifi en een koffiebar. Kamerlid Stefaan Van Hecke pleit bij de NMBS voor de onmiddellijke herziening van het vervoersplan. Vooral in kleine stations is het aanbod nu ontoereikend. Daarnaast merken we dat de reiziger ook ontevreden is over de kwaliteit, de netheid van de treinen en over het gebrek aan zitplaatsen.

Die nieuwe crèche in het station is een voltreffer. Een halfuurtje na het werk haal ik onze kleine Jan af, gedaan met rushen in het verkeer.

Gratis wi-fi is de max! Nu hoef ik geen enkele tweet van @stationschefBMO te missen.

Stopcontacten en USB-aansluitingen a volonte betekent voor mij doorwerken tijdens de rit naar huis en 's avonds meer tijd voor mijn gezin.

Eerst en vooral: een stippe trein met voldoende zitplaatsen voor iedereen. Zo kan ik in alle comfort pendelen naar mijn werk en mis ik de aansluiting niet.

De nieuwe keuvelcoupes zitten elke dag vol. Wie geen zin heeft in getater, trekt zich in stilte terug in de stille wagon.

BLABLACAR

Bus volgeboekt, trein te duur? Er is een alternatief! Via blablacar reis je mee in een auto die toch al jouw kant op moet. Dat scheelt geld, zorgt voor minder vervuiling door uitlaatgassen en is gezellig. Blablacar is met recht het grootste peer-to-peer netwerk voor vervoer te noemen, met miljoenen leden door heel Europa.

Blablacar, de titel ontstond volgens oprichter Frédéric Mazzella vanuit de mate waarin je jezelf als bestuurder typeert. Zeer praatgrage chauffeurs geven 'blablabla' aan, stille chauffeurs 'bla'. Zo weet je als passagier alvast waar je op kunt rekenen.

Wie erover denkt om op blablacar een reis te boeken, kan eerst het profiel van de bestuurder bekijken. Aan de referenties van andere passagiers lees je af hoe betrouwbaar je gekozen chauffeur is. Een rit gekozen? Je betaalt via de site en zo reis je voor 15 euro van Brussel naar Londen, of voor een slechts een fractie meer zelfs tot Moskou!

www.blablacar.nl

Bablacar werkt in Frankrijk en België ook met:

www.covoiturage.fr

KONNEKTid

KONNEKTid is een online peer-to-peernetwerk. Bij KONNEKTid gaat het niet alleen om nieuwe mensen leren kennen, maar ook om het ruilen van vaardigheden. Kun je bijvoorbeeld heel goed Thais koken? Dan is KONNEKTid een leuke manier om deze kennis te delen, nieuwe mensen te leren kennen én zelf kennis op te doen op een ander gebied. Via de site geef je aan welke vaardigheden je bezit of wat je van anderen zou willen leren. Zo ruil je muzieklessen voor Arabisch leren of photoshop voor tennis. Behalve zelf reageren, kun je ook iemand anders aandragen die wel de gevraagde vaardigheden bezit.

www.konnektid.com

AGENDA

BIOLICIOUS LEKKERE NIEUWE WERELD

26 april 2015 / 11u-18u / ICC Gent

Een cursus vegan voor beginners, Low Impact Man Steven Vromman die komt uitleggen hoe je zelf een vrolijke nieuwe wereld bouwt, de nieuwste vouwfietzen en bergen biologische producten – dat en nog veel meer vind je allemaal onder één dak op Biolicious. Op zondag 26 april kun je inspiratie opdoen om aan een frisse duurzame wereld te bouwen in het ICC in Gent.

→ www.bio-licious.be

20 JAAR PRIDE!

1-16 mei 2015 / Brussel

De Pride viert zijn 20ste verjaardag, en dat zullen we geweten hebben! Van 30 april tot 16 mei gaat het Festival van de LGBTQI-gemeenschap (Lesbian, Gay, Bisexual, Trans, Queer & Intersex) door in Brussel. De feestjes en acties bereiken een hoogtepunt in de laatste drie dagen: 14 mei wordt gefocust op het thema 'gender', de 15de is de dag van de StreetParties en zaterdag volgt naar goede gewoonte de PrideParade en een fijn feest. Homo of hetero, jong of oud, blank, bruin, groen of roze – iedereen welkom!

→ pride.be

LOOP MEE DE 20 KM DOOR BRUSSEL MET GROEN-ECOLO

31 mei 2015 / Brussel

Zondag 31 mei 2015 is Brussel – voor de 36ste keer nu al – het Mekka voor de loopfanaten. Zo'n 37.000 lopers van 121 nationaliteiten nemen dan deel aan de 20km door Brussel, hét loopevenement langs de mooiste monumenten van de Stad Brussel en het Brussels Gewest. Groen vormt al enkele jaren samen met Ecolo een ploeg met enthousiaste lopers. Sluit je aan bij onze loopploeg of, als lopen niet zo je ding is, kom supporteren!

→ www.20kmdebruxelles.be

OXFAM TRAILWALKER: VOORUIT MET DE GEIT!

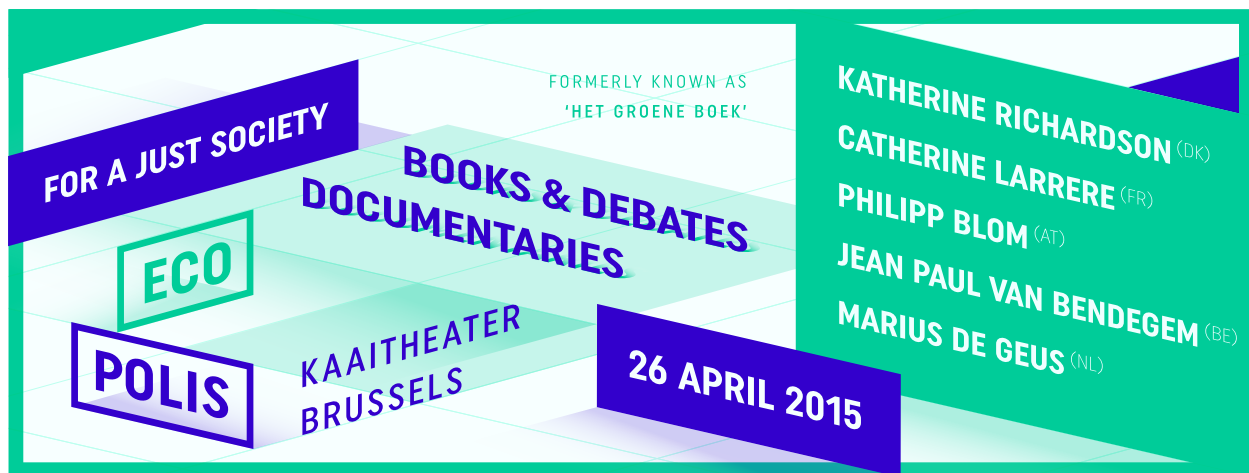
29-30 augustus 2015 / Hoge Venen

30 uur om 100 kilometer door de Hoge Venen af te leggen: dat is de uitdaging van Oxfam Trailwalker. Stel een team van vier personen samen, registreer

je op de site, zoek sponsors en... begin te trainen! Elk team moet minstens 1.500 euro inzamelen, de opbrengst gaat naar de projecten van Oxfam-Solidariteit. Dit jaar wordt er getrailwalked voor (nu ja, tegen) de gevolgen van de klimaatverandering. De tocht gaat door op 29 en 30 augustus. Wie zijn conditie halverwege al eens wil testen, kan zich aansluiten bij het team Groen-Ecolo voor de 20 kilometer door Brussel op 31 mei.

→ www.oxfamtrailwalker.be

Wil je samen werk maken van een duurzame toekomst? Wil je iets opsteken van inspirerende doeners en denkers? Dan mag je niet ontbreken op ECOPOLIS, de opvolger van Het Groene Boek, op zondag 26 april in het Kaaitheater. Als ecologische uitdagingen geen taal- of landsgrenzen kennen, dan Ecopolis ook niet. Schrijvers, wetenschappers en denkers uit het middenveld uit Europa en daarbuiten gaan in gesprek over de cruciale uitdagingen van onze tijd. We stellen in Pesto graag een aantal van die onderwerpen en sprekers aan jou voor. Ecopolis daagt je ook uit: je kan dit jaar opnieuw zelf in dialoog gaan dankzij Vormingplus en stemmen voor de Greenwash Award van Climaxi.

TINE HENS (B)
Journaliste

Journaliste Tine Hens stelt in primeur haar boek **'t Klein verzet** voor. Dit boek gaat over haar tocht door Europa langs vergeten utopieën. Van Denemarken over Letland tot Griekenland kwam ze mensen tegen die het anders willen doen. Ze ontmoette ingenieurs die boeren werden, boeren die elektriciteit verkopen, en mensen die 'hebben en kopen' inwisselden voor ruilen, delen en geven. Al deze mensen besloten dat de economie hen niet bepaalt, maar zij de economie. Tine Hens toont in 't Klein verzet dat deze mensen met hard trappen hun straat, wijk, dorp of stad een andere richting geven, wars van het groei-ideaal.

DE KLIMAATTREIN, AANGEDREVEN DOOR BURGERS

Eind dit jaar is er de zoveelste klimaattop. De kans dat politici niet komen tot een bindend klimaatakkoord in Parijs, is reëel. Kunnen burgers iets doen om dit voor te zijn? Hoe maken we een burgeragenda voor het klimaat? Natalie Eggermont van Climate Express en Katherine Richardson van het Planetary Boundaries Report tonen op Ecopolis hoe zij dit zien.

WIN
TICKETS

10 GRATIS INKOMTICKETS

Als lezer van Pesto maak je kans op één van de tien vrijkaarten! Stuur een originele mail naar info@ecopolis.be met vermelding van Pesto en wie weet kan jij gratis naar Ecopolis.

KATHERINE RICHARDSON (DK)
Professor Oceanische Biologie en co-auteur van 'Planetary Boundaries 2.0'

Katherine Richardson onderzocht tijdens meer dan 60 zeereizen de invloed van CO₂ op de oceaan. De Amerikaanse leidt het **Sustainability Science Centre** in Kopenhagen en gaf officieel advies aan de **VN-klimaatconferentie in Cancun** over technologieën, politieke strategieën en economische instrumenten die het klimaatbeleid positief kunnen beïnvloeden. Op Ecopolis stelt ze het tweede **Planetary Boundaries Report**, waaraan ze meeschreef, voor. Het rapport presenteert data over klimaatverandering en is net zoals het eerste rapport op weg om het referentiepunt te worden voor beleidsmakers in talloze internationale organisaties. We zijn dan ook erg fier dat we deze grote wetenschapster hebben kunnen strikken.

**BUEN VIVIR
HET GOEDE LEVEN
UIT DE ANDES**

Alberto Acosta, voormalige **minister van Energie en Mijnbouw** in Ecuador, is bedenker van het **Yasuni-project** om olie in de grond te laten. Toen dit project mislukte, stapte hij uit onvrede op uit de eerste regering-Corea. Toch kreeg hij het voor mekaar om het concept 'buen vivir' of het goede leven op te nemen in de grondwet. Inheemse en andere bewegingen in Latijns-Amerika bekritiseren het idee dat mensen uit de armoede tillen louter betekent dat ze goede consumenten worden. Ze willen een ander ontwikkelingsparadigma, 'buen vivir', waar de natuur een belangrijke plaats krijgt. Wat dit precies betekent, legt Alberto Acosta op Ecopolis uit.

→ www.ecopolis.be f [ecopolis.be](https://www.facebook.com/ecopolis.be) @ecopolis_be

Ecopolis is een organisatie van Het Groene Boek vzw. Partners: Argus, Climaxi, Crosstalks, Denktank Oikos, EPO, Etopia, Kaaitheater, Kunstenpunt/ Flanders Arts Institute. In samenwerking met Vormingplus en Masereelfonds. Met de steun van Vlaams Fonds voor de Letteren, Koning Boudewijnstichting en Green European Foundation

oikos
DENKTANK VOOR SOCIAAL-ECOLOGISCHE VERANDERING

Onafhankelijke denktank die werkt aan sociaal-ecologische verandering door het maatschappelijk debat te voeden vanuit ecologisch perspectief. De ecologische grenzen van de planeet en de solidariteit wereldwijd en met toekomstige generaties zijn hierbij de uitgangspunten.

www.oikos.be

Het kan anders en dat tonen we elke dag

Voorzitster Meyrem Almaci is hoopvol gestemd: 'Met het verhaal dat het allemaal slecht is en dat we allemaal moeten besparen, neem ik geen genoegen. Ik wil meer ademruimte en perspectief voor de mensen. Ja, het kan anders.'

Wat is uw kritiek op de regeringen?

Het is heel duidelijk dat de regeringen de besparingen onrechtvaardig afschuiven op gezinnen, werknemers, jongeren en mensen die het moeilijk hebben. De regering steunt de grote vissen en zegt tegen de kleintjes met een moeilijk leven dat ze maar beter hun best moeten doen.

Deze regering is er niet voor ieder-een maar voor de 'happy few'?

Uplace, de Oosterweelautostrade, Electrabel die oude kerncentrales langer mag openhouden, grote fraudeurs die er goedkoop van af komen. Telkens opnieuw zijn het de gewone burgers en kleine KMO's die het gelag betalen. De factuur wordt bijzonder onevenwichtig verdeeld en onze gezondheid zal zwaar lijden onder deze milieuvriendelijke keuzes.

Maar er is toch geen andere keuze dan besparen?

Dat er geen alternatief is, is manifest onwaar. Er zijn groene alternatieven voor het conservatieve besparingsbeleid dat N-VA, CD&V en Open VLD op Vlaams en federaal niveau voeren. Stijgende facturen, van water tot elektriciteit, van crèche tot school. De Lijn en de NMBS worden duurder en er is minder aanbod, de lokale bib wordt bedreigd door sluiting. Gewone burgers betalen de prijs voor beslissingen die ingaan tegen het gezond verstand.

Wat stelt Groen concreet voor?

Wij willen meer ademruimte en perspectief voor de inwoners van dit land. De zekerheid van een gerichte lastenverlaging op arbeid die jobs creëert. Met het per-

“

Ons land heeft geen nood aan ruziemakers maar aan een team dat oplossingen op tafel legt.

spectief dat werk en gezin combineren haalbaar wordt. Zekerheid dat jongeren kansen krijgen in plaats van hun wachttuitkering te verliezen. Zekerheid van een politiek die haar cijfers op orde heeft maar ook een hart toont voor burgers. Eén van de belangrijkste hefboomen daarvoor is een taks shift, een belastingverschuiving.

Waarom is een taks shift zo belangrijk?

Als enige partij verdedigde Groen in aanloop naar de verkiezingen van 2014 een taks shift. Arbeid goedkoper maken door een eerlijke bijdrage van de grootste vermo-

gens en uit milieuvervuiling. Arbeid wordt in ons land te zwaar belast, terwijl jobs iets goed zijn en we zouden moeten stimuleren in plaats van afremmen. Als het van ons afhangt, wordt 2015 het jaar van de tax shift. Groen neemt het voortouw voor meer rechtvaardigheid.

Eind dit jaar vindt ook de Klimaatop plaats in Parijs. Wat moet er gebeuren?

2014 was het warmste jaar ooit. 14 van de 15 warmste jaren vielen allemaal in deze eeuw. Het is tijd voor actie. Vandaag subsidieert de overheid de klimaatopwarming. Maar liefst 71% van alle energiesubsidies gaan naar olie, gas en kernenergie. De overheid subsidieert ook de files voor 5 miljard euro. België is wereldkampioen filerijden en wereldkampioen salarisswagens.

De federale regering komt nu vooral in het nieuws als ruziemakers?

Het is een kibbelkabinet en dat is echt jammer. Ons land heeft geen nood aan ruziemakers maar aan een team dat oplossingen op tafel legt. Oplossingen om jobs te creëren, oplossingen om zorg te garanderen en oplossingen om

“

De regering steunt de grote vissen en zegt tegen de kleintjes met een moeilijk leven dat ze maar beter hun best moeten doen.

onze leefomgeving te beschermen. Als enige oppositiepartij zetten wij tegenover het besparingsbeleid onze alternatieve begrotingen. Elke dag tonen we dat het anders kan.

Ben je hoopvol gestemd?

Zeker. Elke dag spreken mensen mij aan, Hart boven hard brengt duizenden mensen samen, meer en meer mensen ondernemen actie in hun buurt en wijk, elk op hun eigen manier, en werken aan alternatieven voor het huidige beleid. Al die mensen maken ons motto 'het kan anders', meer dan waar. Ze vinden in Groen een bondgenoot.

■

©Imaodesk

STEUN ONS & MAAK MEE HET VERSCHIL

Ja, het kan anders. Maar dat kunnen we niet alleen. Meer dan 1.000 nieuwe mensen hebben ons de afgelopen maanden gesteund. Help ons verder groeien door lid te worden. Laat onze oplossingen nog luider en krachtiger weerklinken.

Ja, ik steun Groen en word lid

NAAM _____
 STRAAT _____ NR/BUS _____
 POSTCODE _____ PLAATS _____
 TEL./GSM _____
 E-MAIL _____
☐ V ☐ M ☐ A GEBOORTEDATUM // _____

✂

➡ Terugsturen naar Groen, Sgt. De Bruynestraat 78-82, 1070 Brussel
 🌐 www.groen.be/word-lid ☎ 02 219 19 19 ✉ info@groen.be

f

©Shutterstock

COLOFON

Pesto is een driemaandelijks uitgave voor de sympathisanten van Groen. Verschijnt 4x per jaar in januari, april, juli en oktober. Gedrukt op 100% gerecycleerd papier en zonder water. **WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER** ▶ Jonas Dutordoir, Jasmijn Post, Julie Reniers, Els Sallets, Sien Verstraeten, Tess Vonck **VERANTWOORDELIJKE UITGEVER** ▶ Meyrem Almaci, Sergeant De Bruynestraat 78-82, 1070 Brussel **CONTACT** ▶ Jonas Dutordoir, 02 219 19 19, jonas.dutordoir@groen.be **DRUK** ▶ Eco Print Center

